

Hur ska vi förvalta kronhjort?

En bra frågeställning med många infallsvinklar och svar beroende på vilka mål de olika intressenterna har.

Inom Kristinehamnskretsens område så finns det sedan många år ett antal grupper med kronvilt, företrädesvis söder om staden.

Något samordnat förvaltningsarbete har inte förekommit men nu har en stor del av ytan söder E 18 täckts in av 3 olika kronskötselområden.

Någon samordning mellan dessa har vi inte hunnit med ännu. Två av områdena bildades 2012 och allt hinner man inte med direkt.

Kunskaperna bland oss är väl också lite ojämna.

Sedan kompliceras situationen lite av att vi har ett antal hägn med kronvilt där konflikter mellan hjortar på ömse sidor av staketet blir noterbara ibland under brunstperioden.

Olof Nilsson fångar deltagarnas uppmärksamhet

Onsdagen den 5 december ordnade kretsen en informationskväll som fick ett 25-tal deltagare. Fokus var på förvaltningsarbetet. Jaktvårdskonsulent Olof Nilsson svarade för genomgången och han fick en hel del frågor under tiden.

Vi kunde konstatera att kornförvaltning är ett långsiktigt arbete då hjortarna (herrarna) når sin bästa ålder mellan 10-14 år. När det normalt bara blir en kalv per hind så framstår ett klart mål och långsiktiga planer som absolut nödvändiga.

Beträffande skador så kunde man konstatera att en hel del går att undvika om man tänker till. Skogsskador i form av barkrepling på 30-40-årig granskog är något som ofta diskuteras. Exakt vad de beror på vet man inte då vissa marker drabbas och andra inte. Kanske kan vara något med "kostcirkeln" dvs. beroende på vad de äter i övrigt och att barken kan innehålla kompletterande näring/smaker. Är det allt för mycket oljevaxter så kanske de behöver lite mer grovföda i form av bark.

Dock var det inte frekvent med skogsskador inom vårt område.

Även enskilt belägna mindre fält med säd, främst havre, kan bli hårt utsatta.

Ett sätt att skydda skogen och grödan är att ordna foderplatser långt från sådana ställen. Att försöka ha dem i storskogen är inte så dumt då de gärna äter bärris.

Blir flockarna för stora så kan det skapa problem. En lösning kan då vara att skjuta ledarhinden men då gäller det att hon är säkert identifierad. Vad som komplicerar detta är att hon normalt har kalv och då måste den ju naturligtvis skjutas först.

För att genomföra en långsiktig förvaltning så behöver vi veta hur stor stammen är och hur den är sammansatt. Lämpligt att inventera vid foderplatser och brunstplatser samtidigt över en stor yta då djuren rör sig långt sett över året. Kräver personal. Kameror är ju tyvärr inte egentligen tillåtna.

Vi behöver sedan bli klara över vilka mål vi har med förvaltningen.

Samarbete mellan jägare och markägare är nödvändigt över en stor yta, oftast större än vad ett kronskötselområde är. Olof hoppades att de olika skötselområdena kommer att samarbeta.

Det gäller både inventering, utfodring och uppsikt över ev. skadebild.

Hjortar som under brunstperioden vill in till tjejnerna i hägnet kan bli ett problem. Dessa hjortar är de som ännu inte etablerat sig som platshjortar men står på tur men inte vill vänta. De försöker då gärna att komma in i hägnen. Att skjuta dessa hjortar är att allvarligt skada stammens utveckling. Dessutom infaller brunsten under icke jakttid så att bara skjuta är inte lagligt. För att få skydds jakt så krävs att alla andra alternativ, t.ex. störning med hund har helt misslyckats. Insänd ansökan om skydds jakt har avslagits. Dessutom är det hägnets ägare som ska se till att resp. hjortar håller sig på rätt sida om staketet.

Rätt hanterat är kronviltet intressant och en stor tillgång.